

KU CZCI

Agnieszka Król

WSPOMNIENIE O DOKTORZE STANISŁAWIE DŁUŻNIEWSKIM

[**słowa kluczowe:** wspomnienie, Stanisław Dłużniewski, germanistyka]

Streszczenie

We wspomnieniu o doktorze Stanisławie Dłużniewskim, długoletnim pracowniku Wyższej Szkoły Menedżerskiej w Warszawie, przywołano jego osiągnięcia zawodowe i dokonania na gruncie popularyzacji języka niemieckiego w naszym kraju.

* * *

Dnia 2 kwietnia 2013 roku zmarł dr Stanisław Dłużniewski. Pochowany został w Warszawie na Nowym Cmentarzu Służewskim.

Jego praca zawodowa była od samego początku związana z polską oświatą. Będąc jeszcze studentem uzyskał specjalne zezwolenie na nauczanie języka niemieckiego w jedynej wówczas szkole w Warszawie z rozszerzonym programem nauczania tego właśnie języka obcego (XLIX LO im. J.W. Goethego), gdzie pracował ponad 10 lat do momentu, gdy po obronie pracy doktorskiej z metodyki nauczania języków obcych przeszedł do pracy jako adiunkt do Instytutu Kształcenia Nauczycieli (1982 r.). Do dzisiaj jest wspominany jako wspaniały, nietuzinkowy, potrafiący zmotywować do nauki nauczycieli z pasją i powołaniem.

Od 1989 roku pracował w systemie doskonalenia nauczycieli jako nauczyciel konsultant (początkowo było to Centrum Doskonalenia Nauczycieli w Warszawie, od 1991 roku Centralny Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli, a obecny Ośrodek Rozwoju Edukacji). Doktor Stanisław Dłużniewski był również lektorem języka niemieckiego na Uniwersytecie Warszawskim, wykładowcą metodyki ze specjalizacją „środki dydaktyczne” w WSP w Bydgoszczy oraz w NKJO w Bydgoszczy i Ciechanowie. Współpracował ze Stowarzyszeniem Germanistów Polskich. Był wpisany na listę rzeczoznawców środków dydaktycznych do nauczania języka niemieckiego MENiS. Brał udział w wielu gremiach doradczych i programowych. Był autorem polskich i współautorem międzynarodowych

programów nauczania. Przy współpracy z partnerami zagranicznymi m.in. z Instytutem Goethego współorganizował rokrocznie nawet około 30 seminariów doskonalących dla nauczycieli języka niemieckiego z całej Polski.

Doktor Stanisław Dłużniewski był członkiem Komitetu Głównego Olimpiady Języka Niemieckiego, Kolegium Redakcyjnego „Języków Obcych w Szkole”, edytorem podręczników do języka niemieckiego w wydawnictwie Eremis. Był autorem i współautorem licznych artykułów, recenzji, skryptów oraz podręczników do nauki języka niemieckiego. 14 czerwca 2011 roku otrzymał Medal Komisji Edukacji Narodowej za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania.

Doktor Stanisław Dłużniewski przez 17 lat należał również do kadry naukowo-dydaktycznej Wyższej Szkoły Menedżerskiej w Warszawie. Jako kierownik Studium Języków Obcych w WSM m.in. nawiązał współpracę z Instytutem Austriackim w sprawie przeprowadzania egzaminów z języka niemieckiego oraz Instytutem Puszkina w Moskwie – z języka rosyjskiego, a także dostosował proces nauczania języków obcych do obecnie obowiązujących krajowych ram kwalifikacji.

Ryc. 1. Doktor Stanisław Dłużniewski

Był osobą lubianą i cenioną w środowisku akademickim. Kochał życie, ludzi, młodzież. Jak powiedział na ostatnim pożegnaniu J. E. Prezydent WSM prof. Stanisław Dawidziuk:

„Żegnamy dzisiaj nie tylko naszego współpracownika, ale przede wszystkim wspaniałego przyjaciela, człowieka nietuzinkowego, zawsze promieniującego uśmiechem, pełnego empatii i spokoju, emanującego ciepłem, optymizmem, życzliwością, otwartością.

Dr Stanisław Dłużniewski umiał słuchać, ale był też niezastąpionym rozmówcą, z entuzjazmem mówił o swojej wielkiej pasji – języku Goethego i wspaniałej niemieckiej literaturze. Był mistrzem, znawcą i koneserem tego języka. Pięknie mówił po niemiecku, jakoś inaczej, miękko, śpiewnie...

Był człowiekiem urokliwym, ciekawym. Przyciągającym do siebie ludzi. Po prostu szukało się w nim przyjaźni, w której był wierny. Jest niepowetowaną stratą Jego nagłe, jakże niespodziewane odejście. Trudno sobie wyobrazić, że nie spotkamy Go już w murach naszej uczelni. Nie ma więc Stanisława, nie ma fizycznie, bo przecież zostanie w naszej pamięci, w naszych sercach. Spełnił się całkowicie w wielu rolach, które mu wyznaczył los – był wspaniałym mężem, ojcem, dziadkiem, wreszcie pedagogiem, wychowawcą.

Żegnaj drogi Stanisławie, żegnaj druhu serdeczny. Zabrałeś tam na wieczną wartość część naszego życia. Będziemy Cię tu odwiedzać. Nie zapomnimy.”